

Edició a tall	<p>La connexió directa entre un pla i un altre, sense cap altra diferència gràfica que s'interposi. Requereix d'un alt grau de precisió en la selecció de les imatges, on cal tenir especial cura perquè no trenquin en cap moment amb els requisits que integren el principi de continuïtat.</p> <p>El tall podrà ser en sec, tal qual, o bé recurrent a fer coincidir entre el final d'un pla i l'inici del següent:</p> <ul style="list-style-type: none"> • L'aparició d'un mateix, semblant o contraposat referent simbòlic • El visionament d'una acció similar • La inclusió d'un mateix àudio • Un moviment de càmera igual o oposat • Un escombrat de càmera • La congelació de les corresponents imatges • Un mateix efecte lumínic • Etc.
Transició gràfica	<p>Per exigències del guió i per trencar o agilitzar un ritme determinat, de vegades cal recórrer a l'aplicació de transicions gràfiques:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Un encadenat: quan un pla es dissol suau i progressivament, mentre deixa pas a un altre amb el mateix efecte. Pot suggerir un canvi espacial o temporal curt, donant a entendre que entre una i altra escena continua havent-hi una connexió narrativa. • Una fosa: quan, de manera progressiva, el primer pla acaba enfosquint-se i el segon surt de la foscor, desapareixent una imatge i sortint-ne una altra. Útil per suggerir el pas el temps dintre d'una unitat d'acció més o menys extensa temporalment. Suposa un canvi de lloc o de contingut, entre el títol i les primeres imatges, o bé entre les darreres i els crèdits, o simplement per anunciar el final de la pel·lícula. Compte amb el tractament de l'àudio, doncs ha de seguir el mateix procés respecte a la baixada i pujada el volum. • Cortineta: quan un pla és substituït progressivament per un altre a través d'un desplaçament sense que es produeixi una barreja. S'utilitza per manifestar un canvi espacial o temporal brusca. • Desenfocament: quan les imatges es presenten progressivament desenfocades al final d'una escena, seguint el procés invers en la següent. Molt semblant a la fosa, sol usar-se per introduir un record, un somni o simplement un pas del temps. • Formes geomètriques que tanquen i obren gradualment cadascun dels plans (iris, quadrat, rectangle, etc). S'empren habitualment per centrar o descentrar l'atenció sobre un referent determinat. També per obrir i donar per finalitzada una pel·lícula. • Flahs: amb la introducció de dos o tres fotogrames en blanc entre dos plans. Serveix per separar accions diferents però que formen part d'una mateixa acció. • Etc.